

Hartfornsskatten, som ikke kan siges at falde de arbejdende Klaser til Last. Vi have Bygningsafgiften, og ved den undtage vi de smaa Leiligheder, og jeg har selv været med at stille et Forslag om at gjøre en Udvidelse i denne Retning, hvorved altsaa de Uformuende ville blive endnu mindre betyngede end for Dieblisset, naagtet denne Byrde alt nu kun er ubetydelig for dem i Sammenligning med de mere Bemidlede. Vi have i flere Aar havt Indkomstskatten baade til Kommune og Stat; men vi have den Bestemmelse i vor Indkomstskattelov, at de smaa Indtægter ere fritagne for Skat, saa at altsaa de egentlig arbejdende Klaser ikke betale Indkomstskat her til Lands. Vi have en betydelig Indtægt for Staten af Stempelafgiften, en Afgift, der falder paa Handel og Omsætning; men jeg tror, man vil indrømme, at den kun i en yderst ringe Grad falder paa de Ubemidlede. Det er altsaa hovedsagelig kun Told og Brændevinsafgift, hvorom her kan være Tale. Hvad nu Tolden angaar, ere jo Luxusgager meget høit beskattede her i Danmark i Modsetning til andre Lande. Der hviler en høj Told paa Silke, paa Vin, som det ærede Medlem for Horsens (Tauber) omtalte, og som jeg kun kunde ønske forhøiet; hvad de store Forbrugsgegenstande angaar, er der ganske vist enkelte, som Salt og Kaffe, som det maaske kunde være ønskeligt at fritage for Told og som hviler temmelig haardt paa de Ubemidlede, men der er andre store Forbrugsgegenstande, hvoraf jeg tror, man vil indrømme at de mere Bemidlede bruge langt mere end de Ubemidlede. Hvad nu Brændevinsafgiften angaar, er det vist, at den, som det ærede Medlem for Horsens (Tauber) sagde, i en væsentlig Grad falder paa de Ubemidlede; men det maa jo dog bemærkes, at Brændevinsafgiften er langt mindre her end i Sverrig og Norge og de fleste andre Lande, og endelig forholder det sig ingenlunde rigtigt, som man ofte hører, at denne Afgift skulde falde alene, paa de Ubemidlede, paa den ar-

beidende Klasse. En meget stor Del af denne Afgift udredes jo af Fabrikterne, en stor Del af Produktet bruges nemlig til Likører, Vine, Parfumerier osv. Jeg kan ikke sige, hvor stor en Del det er; men det er ingenlunde ganske ubetydeligt, og det er jo desuden ingenlunde alene den arbejdende Klasse, der konsumerer Brændevin. Smidlertid er det ganske vist den Afgift, som haardest tynger paa den arbejdende Klasse; men det er ogsaa af den Grund, at jeg altid har været en Modstander af at forhøje Afgiften af Brændevin. Den Gang, jeg for et Par Aar siden tillod mig at rette en Forespørgsel til Finansministeren om Told sagen og Brændevinsafgiftsagen, udtalte jeg mig allerede bestemt mod at forhøje Afgiften paa Brændevin, og det er derfor meget tvivlsomt, om jeg vil kunne tiltræde nærværende Lovforslag; jeg vil i alt Fald ikke kunne gjøre det, uden, som det ærede Medlem for Horsens sagde, at man derved kunde faae en Lettelse for andre Gager, saasom toldfri Indførsel af Salt osv.; jeg vil ikke kunne gjøre det, med mindre Sligt sker. Jeg kan ikke ved denne Leilighed undlade at bringe i Erindring, at jeg for 4, 5 Aar siden netop med Hensyn til Brændevinsafgiften tillod mig at fremkomme med nogle Ytringer angaaende Erlægelsen af Afgiften. Det maa erindres, at naar man lægger 6 $\frac{1}{2}$ pr. Pot paa Brændevinen, fordyrer man i Virkeligheden Brændevinen for Forbrugerne med mere end 6 $\frac{1}{2}$; thi Afgiften betales kontant, men Brændevinerne sælge i Almindelighed paa Kredit, og man fordyrer den derved noget mere, ikke at tale om, at man ved kontant Erlægelse af Afgiften vanskeliggjør Fabrikationen af Brændevin meget, navnlig for Saadanne, der ikke ere i Besiddelse af store Kapitaler. Jeg har derfor tilladt mig at udtale mig for Anstaltigheden af, at man vilde oprette Kreditoplag eller rettere Frilagere for indenlandsk Brændevin her i Landet. Jeg tror, at det vilde være til stor Gavn, saavel for Brændevinsbrænderne som for Forbrugerne, og jeg ser